

## Arrest

nr. 155 055 van 22 oktober 2015  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 maart 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. JANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 5 maart 2015 de bestreden beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 22 van de Grondwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 8 juli 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 23 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat er een buitengewone omstandigheid voorhanden is, en wel de schending van haar gezinsleven. Zij wijst erop dat de werkloosheidsgraad in Kosovo zeer hoog is, dat zij thans in België wel werk heeft – zodat zij haar gezin kan onderhouden – en dat men niet van haar kan verwachten dat zij dit opgeeft om een aanvraag om verblijfsmachtiging in te dienen vanuit Kosovo. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Verzoeker wijst er ter terechtzitting andermaal op dat er sprake is van een hoge werkloosheidsgraad in Kosovo, zodat van hem niet kan worden verwacht zijn tewerkstelling in België op te geven die hij nodig heeft om zijn gezin te kunnen onderhouden. Door het louter herhalen van de elementen die hij reeds aanhaalde in zijn verzoekschrift, gaat verzoeker evenwel op geen enkele wijze in tegen de uitgebreide uiteenzetting dienaangaande in de beschikking. Zo werd er in de beschikking onder meer op gewezen dat de vermeende onmogelijkheid om te worden tewerkgesteld in het herkomstland slechts een louter bloot betoog betreft. Tevens werd aangegeven dat verzoekers tewerkstelling in België – gelet op zijn onwettige verblijfssituatie – niet op legale wijze geschiedt en dat hij, indien hij wenst te werken in België, de hiertoe voorziene vergunningen via de geijkte weg dient aan te vragen zoals het tevens al in de bestreden beslissing kan worden gelezen. Voorts werd de opgeworpen grief inzake artikel 8 EVRM onderzocht, waarbij onder andere werd verwezen naar wat in de bestreden beslissing kan worden gelezen, namelijk dat verzoekers echtgenote en kind niet beschikken over een verblijfsrecht in België en dat verzoeker niet aantoonde waarom ze hem niet zouden kunnen vergezellen naar het land van herkomst, reden waarom dit gezinsleven niet kan worden aanvaard als een buitengewone omstandigheid. Door louter te stellen dat zijn gezinsleven een buitengewone omstandigheid is, kan verzoeker noch de bestreden beslissing noch de beschikking onderuit halen. Het betoog is dan ook niet van aard dat het de inhoud van de beschikking aan het wankelen kan brengen.

2.6. Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

**Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA